

El president valencià, Alberto Fabra, va reunir-se el maig de l'any passat amb el president del Consell Europeu, Herman van Rompuy.

Alberto Fabra, passeu a examen

Porta en política des del 1991, aviat farà un quart de segle, però Alberto Fabra tan sols s'ha presentat dues vegades com a cap de llista en unes eleccions. Va ser a les municipals del 2007 i del 2011, quan va revalidar la majoria absoluta del PP a Castelló de la Plana, on José Luis Gimeno –el 2005, a mitjan legislatura– li havia cedit la vara de comandament. Un traspàs sobtat de poders que es repetiria el 2011 a la Generalitat Valenciana, després que Francisco Camps dimitira com a president i fóra designat –des de Madrid– successor seu.

Fabra sempre ha arribat als càrrecs de responsabilitat de rebot, com a opció urgent de recanvi, i així que s'acosten les eleccions valencianes del 2015, aquesta circumstància li resulta més incòmoda. Té la sensació que no podrà conservar

Encara intimidat per la responsabilitat que va heretar de Francisco Camps el juliol del 2011, Alberto Fabra afronta les eleccions europees del 25 de maig com la seua primera revàlida, un examen que –en cas de debacle– li podria costar la candidatura a la Generalitat del 2015. En té prou amb treure suficient: ser el més votat.

el tresor que van confiar-li ara farà tres anys: ja no sols la majoria absoluta, que tothom la dona per perduda, sinó encara pitjor, la possibilitat de romandre al poder a través d'aliances parlamentàries. I això, a Fabra, el neguiteja molt.

Cada enquesta que es publica confirma l'anterior i deixa clar que els populars no mantindrien la Generalitat ni amb el suport d'UPyD, que en bona mesura s'alimenta de descontents del PPCV. En tots els estudis demoscòpics, la suma

dels tres grups de l'oposició a les Corts –PSPV-PSOE, Compromís i Esquerra Unida– deixa fora del govern valencià Fabra i els seus, que disposen d'estudis propis en la mateixa direcció, per bé que, lògicament, s'estimen més no esbombarlos. De fet, quan ara fa dues setmanes Fabra va anunciar joiós que la tendència s'havia capgirat i que el PPCV recuperava terreny, el secretari general de la formació, Serafín Castellano, va quedar contra les cordes. A preguntes dels periodistes, que volien conèixer més detalls de la teòrica recuperació, Castellano va explicar que les declaracions de Fabra tenien a veure amb una "percepció" i no "perquè tinga cap enquesta".

Comptat i debatut, la primera gran enquesta real serà la dels comicis europeus del proper 25 de maig, atès que les últimes eleccions estatals, celebrades sis mesos després de les valencianes, quan Fabra amb prou feines si acumulava quatre mesos al Palau, no es podien considerar representatives. En canvi, ara que tan sols li resta un any de mandat, l'acció de govern de Fabra resulta més palpable, i, per tant, clarament avaluable.

Encara més tenint en compte l'estudi electoral que els socialistes van presentar hores després que Fabra assegurara que el seu partit havia tocat terra i començava a remuntar. Segons les dades del PSPV-PSOE, els populars ja no serien la força més votada a les circumscripcions de València i de Castelló, sinó que únicament mantindrien la primera posició a la d'Alacant. Un sondatge, basat en 1.200 entrevistes telefòniques, segons el qual la suma de les tres forces d'esquerres obtindria entre 59 i 63 escons al l'hemicicle valencià, mentre el PPCV es quedaria en una forqueta que va dels 32 als 34 diputats. UPyD, en contra del que apunten unes altres enquestes, únicament aconseguiria quatre o cinc actes.

Amb dades com aquesta sobre la taula, els populars han optat per la via directa i expeditiva. Així com fa mesos que parlen de "tripartito ruina" [sic], ara han anat un pas més enllà i han elaborat un argumentari de campanya que ataca de ple les tres forces que podrien conformar un govern de progrés a partir del 2015 i que esperen els comicis europeus com la primera demostració de força.

El decàleg avisa que Compromís "proposa el trencament del sistema i defensa

Andrés Perelló: "El 70% de les lleis que ens afecten provenen d'allà. El Congrés i les Corts són franquícies"

la independència de Catalunya", mentre Esquerra Unida aposta per una "dictadura del proletariat" com la de Cuba i els socialistes, de la seua banda, "no tenen clar quina Espanya volen". Els caps pensants del PPCV volen estendre la idea que l'hipotètic tripartit dispararia la despesa alhora que cancel·laria els concerts educatius i sanitaris. Des del punt de vista religiós, els consideren "anticatòlics", i pel que fa a la convivència, tots tres grups busquen –sempre segons els populars– "la fallida de l'estat de dret".

L'argumentari demostra l'interès que el PPCV atorga a uns comicis que els ciutadans, per la seua llunyania, consideren de menor transcendència que la resta de processos electorals. L'ocasió perfecta perquè molts d'ells evidencien el seu malestar, ja siga optant per l'abstenció o per forces polítiques que, en un altre

tipus d'elecció, mai no votarien. El PP ha guanyat les 20 eleccions celebrades al País Valencià del 1993 ençà: quatre d'europees, sis d'estatals, cinc d'autonòmiques i cinc de municipals. Una derrota el 25 de maig, o quedar-se a molta distància de la suma de socialistes, Compromís i Esquerra Unida, seria interpretat com l'inici de la seua fi.

La importància d'Europa. El valencià Andrés Perelló ha estat eurodiputat cinc anys. Està a punt d'abandonar Estrasburg perquè, malgrat la seua feina constant, el PSOE no l'ha inclòs a la seua llista d'enguany. La presència valenciana se circumscriu a Inmaculada Rodríguez Piñero, resident a Rocafort (Horta) però madrilenya de naixement i vinculada a la direcció federal; Enrique Guerrero, oriünd de Carcaixent (Ribera Alta) però igualment molt vinculat a la direcció federal, i Elena Valenciano, vice-secretària general del partit que passa els caps de setmana a Altea (Marina Baixa).

Perelló es plany per una llista que considera "manifestament millorable" i que, segons diu, és la mostra feiaent que el seu partit "no està a l'altura dels temps". "Caldria haver valorat la capacitat i els mèrits adquirits, no sols l'amistat i la fidelitat", observa. "Amb un sistema més democràtic, potser ara tindríem una altra

PRATS I CAMPS

Jordi Sebastià: “Defensarem aferrissadament el nostre litoral dels abusos urbanístics”

l·lista, però els delegats, en el congrés federal de Sevilla, van optar per aquest altre model”. Els ex-ministres Ramón Jáuregui i José Blanco també figuren en llocs d'eixida de la candidatura.

Perelló, per contra, n'ha quedat fora, malgrat la tasca ingent a la comissió de Medi, Seguretat Alimentària i Sanitat Pública, que tramita el 43% de les lleis que emanen d'Estrasburg. Ha estat ponent socialista durant el debat de les directives sobre trasplantament d'òrgans, etiquetatge del suc de fruita o el reglament del soroll dels avions, tres exemples de l'abast que tenen les decisions de l'Europarlament.

“El 70% de la legislació que ens afecta prové d'allà. En realitat, el Congrés dels Diputats i les cambres autonòmiques en són franquícies”, explica Perelló, que ha dut a Estrasburg temes de tota mena. Des de la desnitrificadora de l'Eliana fins a l'excés de nitrats de l'aigua de la Ribera; des del tancament de RTVV fins a l'intent de migpartir el Cabanyal; des de

Marina Albiol: “Volem unes infraestructures més arrelades al territori”

l'accident de metro de València fins a la importació de l'arròs de Cambodja; des de l'ús del *fracking* fins a les plataformes petrolieres de la Mediterrània. “He tingut més relació amb sindicats i associacions cíviques ací que no quan era diputat a les Corts valencianes”, remata per tal de certificar la importància de la UE.

Els aspirants. Compromís i Esquerra Unida sí que duran representants polítics del País Valencià a Estrasburg, si es confirmen les enquestes que preveuen un escó per als primers –coalitzats amb partits com ara Equo i la Chunta Aragonesista, i a plataformes com Democràcia Participativa i Por un Mundo Más Justo– i entre set i nou per als segons. Jordi Sebastià lidera la candidatura Primavera Europea, que aixopluga Compromís, i Marina Albiol, al seu torn, és la número quatre de l'Esquerra Plural, que encapçala Willy Meyer i inclou EUPV.

Sebastià, “100% europeista”, critica “la cessió de sobirania del Parlament a

una troica que no està al servei dels ciutadans ni sabem qui ha escollit” i destaca que Compromís establirà una oficina d'enllaç permanent al País Valencià, a través de la qual “els eurodiputats transmetran l'activitat parlamentària i que alhora recollirà suggerències per traslladar-les allà”. “Pense fer molts i molts quilòmetres”, adverteix, “amb l'objectiu que es note aquest plus de valencianisme que representa Primavera Europea”.

Com a prioritat primera, Jordi Sebastià apunta el corredor mediterrani, desplaçat de l'agenda europea en època de José María Aznar, que va decantar-se pel central. També diu que s'oposarà al *fracking* i a les prospeccions petrolieres, que provarà de sensibilitzar tothom dels riscos que representa el morrut roig per a les palmeres de la Mediterrània i que farà “una defensa aferrissada del nostre litoral, Cabanyal inclòs, davant els abusos urbanístics”. Com a eurodiputat preveu denunciar els diners que el Banc Europeu d'Inversions va atorgar al País Valencià per a la creació d'escoles, que “no sabem on han anat a parar”. La defensa de la llengua i d'una ràdio i televisió públiques també apareix a la seua agenda. “Els partits catalans ja fa temps que exigeixen el seu dret a fer servir el català al Parlament, i nosaltres reforçarem aquesta demanda. Resulta molt dur pertànyer a un parlament que no et deixa expressar-te en el teu idioma”.

Marina Albiol, en nom d'Esquerra Unida, posarà l'èmfasi en la necessitat d'uniques infraestructures “més arrelades al territori i menys supeditades a la velocitat alta, amb la defensa del tren de rodalia i del ferrocarril tradicional”. També s'ha marcat el repte d'aconseguir la liberalització de l'autopista AP7 de manera immediata i no haver d'esperar fins l'any 2019, quan s'esgota la concessió, i es mostra igualment contrària al *fracking* i les prospeccions petrolieres. Sobre els residus, anuncia que vetllarà pel compliment de les directives europees al País Valencià i contra la política d'abocadors de la Generalitat. Per últim, troba que la PAC (Política Agrària Comuna) privilegia els latifundistes. “Volem afavorir els petits i garantir, d'aquesta manera, la supervivència de les zones rurals, ara com ara afectades per la despoblació”.

Víctor Maceda